

Parasztok és zsidók, avagy et?d az integrációra

2018 január 22. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

1

Átlag: 1 (1 szavazat)

Mérték

Ha ezt én írtam volna, lenne haddelhadd.

„A többség jobbágy-mentalitású. Mindent elfogad, mert éppen ez a szabály”
Vajda Mihály: Szög a zsákból

Önéletrajzi ihletettség? könyvet adott ki Vajda Mihály az ún. „*Budapesti iskola*” egyik jeles képvisel?je, gondolom azért, hogy megossza élményeit, kételyeit, élete történetét az érdekl?d? közönséggel. Bár, ?szintén szólva, nemigen tudom, kit érdekelhet egy, a marxista szektából lassanként kifakuló, ma már meglehet?sen jelentéktelen értelmiségi csoport története. De hát ez az író, a kiadó és az olvasók dolga. Én magam sem terveztem, hogy elolvasom, azonban a könyv eléggé nagy port vert fel, így megvettem és elolvastam.

A m? két részb?l áll. Az els? rész Vajda emlékeit tartalmazza a „*Budapesti iskola*” tagjaihoz f?z?d? viszonyáról és a szellemi útról, melyet bejárt a marxista tévtanoktól a liberális tévtanokig.

Mondhatni hogyan jutott a csöbörb?l a vödörbe. Mesterének, Lukácsnak a m?vét parafrazeálva: utam Marxhoz és vissza.

Ebben a részben igazán csak egy érdekességet találtam, mikor Vajda ?szintén elmeséli, hogy bizony az utóbb költött „*ellenzékiségnek*” nem sok köze volt ahhoz, hogy az iskola képvisel?i emigráltak, vagy ahogyan ?k utólag ezt h?sepposszá nemesítették: „*el?zték*” ?ket.

A nevezetes kor?ulai nyilatkozat (Hellerék aláírtak egy nyilatkozatot a jugoszláviai Kor?ulán, melyben elítélik a ’68-as csehszlovákiai bevonulást) után 4 évvel a csoport belekeveredett az MSZMP bels?, bizantikus hatalmi harcaiba és rossz lóra tettek.

Ez konkrétan azt jelentette, hogy azok pártját fogták, akik Kádárt túl „*liberálisnak*” tartották és még akasztgatni szerettek volna.

Ezért aztán Kádár megmutatta, hogy ki az úr a házban, és megfenyítették ?ket, de még ez sem volt komoly, mert mint írja: „*Aczél megüzente Duczy?ska Ilonával, hogy >>nyugi, nyugi, hamarosan elfelejthetjük az egészet*<<”. Ennyit az ellenállás mítoszáról.

Addig a rendszer kényeztetett kedvencei voltak, utazgattak nyugatra, el?adásokat tartottak, jólétben és kényelemben éltek. Csak hogy legyen kontrasztja a dolognak, engem apám halálos ágyához nem engedtek kiutazni. „*Kiutazása közérdeket sért*” – hangzott a meglehet?sen tömör indoklás.

A könyv második része egy interjú Kardos Andrással, aki, mint azt a PestiSrácok tudósításából tudjuk, régi harcostársa Heller Ágneséknak és emellett gyakorló elmeháborodott. Ebben a részben hangzik el az inkriminált rész, mely akkora felt?nést keltett. Ide is idézem:

> ***„Nekem semmi bajom nincs a parasztokkal, csak sajnos a parasztságnak nem sikerült az eredeti szellemiségét levetk?znie… Nálunk ez a szocializmusban következett be, többé-kevésbé, de úgy, hogy az ehhez szükségképpen hozzátartozó szellemi átalakulás nem volt lehetséges, mert a téeszben is úgy kellett viselkedni, mint a jobbágynak. Engedelmeskedni kellett.”***

Mindemellett azt is kifejti, hogy ? kapásból tudja, ki a zsidó, mert azok különböznek a többiekt?l; akik itt értelemszer?en a magyarok. Ez engem kínosan emlékeztet Kertész Ákos „*genetikai alattvaló*” min?sítésére.

Ha ezt én írtam volna, lenne haddelhadd.

Ám most nincs kedvem moralizálni, hanem el szeretném mondani, mi Vajda és Kertész alapvet? tévedése a haladó zsidók és a retrográd parasztok – a magyarok – efféle összehasonlításával.

A vád tehát az, hogy a „*parasztok*” az engedelmeskedéshez vannak szokva, így elvárják, hogy megmondják nekik, mit kell tenni, önálló akaratuk, szándékaik nincsenek. Ez annyiban igaz, hogy a paraszt valóban engedelmeskedni kénytelen, ám nem az úrnak, hanem valami teljesen másnak: a természet szabályainak, melyekr?l Vajdának láthatóan fogalma sincs.

Vetni, aratni, állatokat tenyészteni akkor és úgy kell, ahogyan azt a szabályok megkövetelik.

A földesúr is csak akkor kapáltatta a kukoricát, mikor az gazos volt, és eszébe sem jutott januárban vetni. A természettel együtt élve, attól függve, nem szolgalelk?ség annak szabályait betartani, hanem józan racionalitás, a tapasztalat és tudás olyan mértéke, melyr?l Vajdának még csak elképzelése sincs. Ehhez köt?dtek ünnepeik, hitük és szokásaik. Ez alól senki sem volt kivétel, úr és szolga egyaránt alávetette magát a természet szabta feltételeknek, mert nem tehettek másképpen.

A városokban él? zsidóknak – különösen az értelmiségnek – jóval kevesebb ilyen kötelme volt/van. Árulkodó, hogy a könyvben még a pesti értelmiség szokásos bukolikus ábrándozása sem található a falusi látogatások kutyaugatásával és tücsökcirpelésével.

Láthatóan ki sem tette a lábát a városból és nyilván ezt is tartja természetesnek. Számára a városi lét a lehet? legjobb, legszebb és legszabadabb életforma. Nem csoda, hogy semmit sem ért és lát a „*parasztok*” világfelfogásából, és megrekedt a „*természet legy?zésének*” ostoba, kommunista ábrándjánál. Nem lenne viszont szükségszer?, hogy ebb?l az idézett sorokból áradó lenézés is fakadjon.

A lenézés alapja a rajtakapott cseléd dühe.

Aki itt valóban szolgalelk?, aki úgy érzik, hogy mindenáron engedelmeskedni kell, azok a magyarországi kommunista világmegváltók.

?k nem a természet, hanem hol Lenin, hol Sztálin vagy bármely véreskez?, gyilkos rablóvezér kénye-kedvének engedelmeskedtek. Azt csak belvárosi szatócsok és uzsorások találhatják ki, egy „*paraszt*” soha, hogy gumipitypangot kell termeszteni, vagy gyapotot a Hortobágyon és hogy a Szovjet mez?gazdaság fels?bbrend?.

És ebben – állításaikkal ellentétben – nem volt más racionalitás, mint a született szolga ájult úr-tisztelete.

A diktátorok lakájai között pedig tömegével találhattunk – mi parasztok – belvárosi, egyetemi értelmiségieket, sikertelen és tehetségtelen költ?ket és írókat, valamint haladó, vallásukat és életmódjukat megtagadó (ex)zsidókat, azaz a Vajdákat. Mi több, a legtöbbjük az volt.

?k voltak azok, akik h?séges kutyatekintettel még annak a gazdának a kezét is megnyalták, aki éppen akasztotta ?ket. ?k álltak és állnak át az egyik ostoba ideológiától a másikig, ha uraik azt várták t?lük. A humanizmusuk vérfürd?be torkollott ahányszor küls?, barbár uraik hatalomhoz juttatták ?ket, mert a szolgából lesz a legrosszabb úr. És így lettek – mint Vajda is – kommunistából liberálisok, mert szolgai szellemük képtelen saját, önálló utat találni a világ megértéséhez és magyarázatához.

Ami pedig a leglesújtóbb, hogy a mai napig nem adták fel az általuk éppen helyesnek vélt társadalmi formák ránk kényszerítésének kísérletét.

Még mindig ?k tudják jobban, hogy mi jó és mi nem jó nekünk. Nekünk, akiket ennyire nem értenek.

Itt él velünk egy csoport, a haladó, belvárosi értelmiség, és pontosan ennyire sikerült integrálódnia a magyarságba. És az a legszomorúbb, hogy sajnos ezek közül Vajda, kétség kívül, még a jobbak közé tartozik.

http://aristo.pestisracok.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló